

תקות מנחם

גיליון מס'
160

י"ל לקראת ש"פ קרח (בארה"ק חקת) - ה' תמוז
הי' תהי' שנת סגולות טובה

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות ב"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש. ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר אהבה – ג'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

בעז"ה יום ועש"ק פרשת שלח כ"ז סיון
הי' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל
סיום הלכות ציצית, והתחלת הלכות ברכות

לומר הקשר שמכיוון שהמטרה של הציצית היא "ולא תתורו", ולמה כן צריך האדם לתור – ת"ר י"ג; וכן אחרים היינו שהאדם צריך לתור אחרי יחוד ה' ואהבתו, כי ע"י הציצית הוא מגיע ל"וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות הוי"ו".⁷

ויש לקשר זאת עם מה שכותב הרמב"ם בסוף הלכות מזוזה:⁸ "חייב אדם להזהר במזוזה, מפני שהיא חובת הכל תמיד, וכל זמן שיכנס ויצא יפגע ביחוד השם, שמו של הקב"ה, ויזכור אהבתו ויעור משנתו ושגיתו בהבלי הזמן, וידע שאין דבר העומד לעולם ולעולמי עולמים, אלא ידיעת צור העולם, ומיד הוא חוזר לדעתו והולך בדרכי מישרים. אמרו חכמים הראשונים:⁹ "כל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו, וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו – מוחזק הוא שלא יחטא, שהרי יש לו מזכירין רבים והן הם המלאכים שמצילין אותו מלחטוא, שנאמר: 'חונה מלאך הוי' סביב ליראיו ויחלצם'.¹⁰ [והגמי' שם אומרת ע"ז הפסוק: "והחוט המשולש (תפילין, ציצית ומזוזה) לא במהרה ינתק".¹¹]

וענין זה מתקשר לסיום פרשתנו וזכרתם את כל מצות הוי", ולהעיר שגם הלכות תפילין ומזוזה, לומדים ומסיימים בשבוע זה-בפרשת שלח, שמדובר על זכירת המצוות שמזכירין לו שלא יחטא.

המרגלים והציצית – ל"דעתך"

ב. כ"ק אד"ש אומר¹² שהקשר של פרשת ציצית לשילוח

הציצית מזכיר יחוד ה' ואהבתו

א. פרשת ציצית לא רק קשורה לפרשת שלח, אלא כל פרשת ציצית כתובה במפורש בשיעור החתיית של יום השבת, שביעי של פרשת שלח, ובערב ש"ק פרשת שלח התחילו וסיימו את הלכות ציצית.

ופרשת הציצית שכתובה בסיום וחותם פרשת שלח, והרי "נעוץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן",¹ שעפ"י פרשת ציצית שבסיום הפרשה קשורה לתחלת הפרשה פרשת המרגלים. ובפסוטים; הציצית היא בגד של "ארבע כנפות",² ובארץ ישראל שהלכו בה המרגלים "באורך וברוחב"³ כי יש בה ד' רוחות וזויות ע"ד הנאמר "מארבע כנפות הארץ",⁴ והציצית היא המסגרת השומרת על הבן-אדם שיישאר במסגרת הקדושה ולא יכשל ויתור אחרי הלב והעיניים.

ואפשר לומר שגם לזה רימז רש"י בד"ה "ולא תתורו"⁵ באמרו: "כמו 'מתור' הארץ",⁶ היינו שלא יהיה "תור הארץ" השלילי שהביא לחטא המרגלים שתרו וחפשו העיניים השליליים שבארץ ישראל.

ויומתק המשך הלשון ברש"י: "הלב והעיניים הם מרגלים לגוף ומסרסרים לו את העבירות, העין רואה והלב חומד והגוף עושה את העבירות", היינו שהלב והעיניים כאן, אם יתורו באופן השלילי, יהיו כמו המרגלים שחטאו.

ויומתק הענין שד"ה זה בא בהמשך לדברי ד"ה הקודם: "וזכרתם את כל מצוות הוי". שמנין גימטריא של ציצית ת"ר, ושמונה חוטין וחמישה קשרים הרי תרי"ג; ואפשר

¹ ספר יצירה פי"א מ"ז.

² לי הכתוב תצא כב, יד.

³ לי רש"י יג, כא.

⁴ ישע"י יא, יב.

⁵ טו, לט.

⁶ יג, כה.

⁷ טו, לט.

⁸ פי"ו, הי"ג.

⁹ מנחות מג, ב.

¹⁰ תהילים לב, ח.

¹¹ קהלת ד, יב.

¹² ספ"ה"ש ה"תשמ"ט שיחת ש"פ שלח ע" 2-540

ולכן הציצית כשירה, אבל היות ש-32 החוטים הם כנגד ה-לב כמו שאומר אד"ש כנ"ל בסיפור [ומבואר בחסידות שהחיות וההמשכה ללב באת מ"ל"ב" נתיבות חכמה"], וכמו שכ"א רוצה שכל העורקים בלב יעבדו ויזרמו ולא יהיו סתומים, ולא מסתפק בזה שרובם פועלים וזורמים, עד"ז גם בציצית שאמנם עפ"י הלכה כשר אם נקרעו חלק מהחוטים אבל בוודאי מהודר יותר אם כל ה"ל"ב חוטין שלמים, ובזכות זה ועי"ז כל עורקי הלב יעבדו ויזרמו כדבעי, והלב יהיה תקין בשלמות במאה אחוז!

ראיית המשיח והגאולה!

העירני הרה"ת זושא שיחי' וילהלם;
כתוב בציצית "וראיתם אותי", ולמה לא נאמר וראיתם אותם, אמנם זה תלוי בשני הפירושים שרש"י מביא על ציצית; א) מלשון "ויקחני בציצית ראשי" שהחוטים הם כמו שערות הראש והם רבים. אבל פירוש הב) ציצית בלשון הכתוב "מציץ מן החרקים". שקאי על המשיח והגאולה.
ועפ"י וראיתם אותו - ל' יחיד - רמז לראיית המשיח והגאולה!

החוט המשולש לא ינתק!

כשניגשתי לאד"ש ביו"ד שבט תשנ"ב יחד עם מר משה קצב שיחי', שהיה אז שר התחבורה, אמר לו אד"ש: "תפקידו של שר התחבורה - לחבר את עם ישראל עם הקב"ה והתורה והחוט המשולש לא ינתק!" [הכנסנו הרשימה לאד"ש, והוא הגיה הרשימה בהרבה מקומות וע"כ בעז"ה בהזדמנות אחרת]
א. ברשימה כתבנו "לחבר" - והרבי הגיה - "לקבץ", היינו שמהח' - עשה קו והר' - תיקן ל-ץ.
והסברתי לו שכנראה הסיבות; א) שמו קצב - אותיות קבץ. ב) אז היתה שנת "נפלאות בכל" נ"ב, ואד"ש אמר אז "בכל מכל כל" - גימטריא קבץ - היינו שקשור עם קיבוץ גלויות, ואז באו לארץ המון יהודים מרוסיא וקשור עם המטוסים הקשורים עם משרד התחבורה.
ב. ברשימה כתבנו כלשון הכתוב: "והחוט המשולש לא במהרה ינתק", והרבי מחק את המילה "במהרה", היינו שהחוט המשולש לעולם לא ינתק!

* * *

בעז"ה יום א' פרשת קרח (בארה"ק פרשת חקת) ב' דר"ח תמוז הי' תהיה שנת סגולות טובה - שנת הקהל סיום הלכות ברכות והתחלת הלכות מילה

ברכה המשכת השפע

המרגלים, "נעוץ תחילתן בסופן וסופן בתחילתן" ששילוח המרגלים היה באופן של "לדעתך", היינו שרצון האדם מתאים לרצון הקב"ה וכן בציצית אין מחוייבין ללבוש בגד של ארבע כנפות, וההוראה שבדברים שאין בהם חובה "לדעתך" יתמסר לרצון ועבודת ה'.

טלית שכולה תכלת

ג. בארה"ק קורין עתה כבר את פרשת קרח, ובתחלת הפרשה מדובר ע"ד מצוות ציצית ספרים ומזוזה ברש"י בד"ה "בן יצהר בן קהת בן לוי" אומר בשם המדרשים¹³ שקרח "עמד וכינס ר"ן ראשי סנהדראות, רובן משבט ראובן שכניו, וכו' והלבישן טליתות שכולן תכלת, באו ועמדו לפני משה, אמרו לו טלית שכולה תכלת חייבת בציצית או פטורה, אמר להן חייבת, התחילו לשחוק עליו וכו'. ובמדרש מובא ששאלו גם על בית מלא ספרים אם חייב במזוזה (והרי ספרי לימוד הם מעין והמשך של ספרי תורה שגם למדו ההלכות השבוע).

"תקות חוט השני"¹⁴ - סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. בפרשת שלח כתובה פרשת ציצית, כתיקון לחטא המרגלים.
- ב. "ולא תתורו" - נגד "תור הארץ".
- ג. שילוח המרגלים רשות ל"דעתך", ובמצות ציצית אין חיוב ללבוש בגד של ארבע כנפות.
- ד. בפרשת קורח - טלית שכולה תכלת חייבת בציצית.

לב תקין!

סיפר לי הרה"ת רב פעלים מרדכי שיחי' קנלסקי:
כשהיה ילד בן 9 נכנס ל"יחידות", ואד"ש שאלו כמה ציציות יש? וענה - 4. וכמה חוטין בכל א' וענה - 8. וכמה חוטין סך הכל? וענה - 32.
ואד"ש שאלו אם יודע מה מבטא המספר 32? [וזה היה דבר רגיל, שהרבה ילדים קטנים הרבי שאל זאת, משא"כ גדולים יותר בחנם בגמרא שלומדים] וכשלא ידע לענות אמר לו אד"ש מה"מ: "32- בגימטריא לב, שע"י הציצית יש גוטע הארץ, אידישע הארץ, חסידישע הארץ (=לב טוב, לב יהודי, לב חסידותי) דו זאלסט האבען א גוטע הארץ, א אידישע הארץ, א חסידישע הארץ! (=שיהיה לך לב טוב, לב יהודי, לב חסידותי!)".
ואולי אפשר לומר ההוראה מהדברים;
ההלכה היא שגם אם נקרעו בציצית כמה חוטים בצד א', אם בצד השני החוטים שלימים, מכיוון שהחוט מקופל וברובו הוא שלם

¹³ תנחומא ב, במדבר"ר יח, ג. ירושלמי סנהדרין פ"י ה"א

¹⁴ יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשנה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

בחסידות²⁰ **שאהרן** אותיות **נראה** וכמ"ש בפרשת שלח²¹: "כי אתה הוי' בקרב העם הזה, אשר עין בעין **נראה** אתה ה' וענך עומד עליהם וגו'", היינו שע"י אהרן יש גילוי האלוקות והברכה **מיד**.

ברכות הוי' עלינו

ג. ואפשר לשאול ע"ז – הרי תוכן הברכות הן הברכות שמברכין את הקב"ה, וכאן אנו מקשרים זאת עם הברכות שמתברכים היהודים, ובפרט ברכת כהנים? והמענה; זהו ביאור החסידות על כל ענין הברכות שלמרות שאומרים ברוך אתה הוי', אבל עפ"י חסידות הכוונה שממשיכים את ההוי' א-לוקינו עלינו ועל העולם למטה, וההמשכה והברכה הכי מהירה זה ברכת כהנים.

"תקות חוט השני"¹⁴ – סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. **ברכה היא המשכת והורדת השפע, ובברכת כהנים ההשפעה באה בריבוי ובמהירות.**
- ב. **כל ברכה היא המשכת והבאת אור הוי' אלוקינו אלינו.**

פרחים לכבוד שבת קודש!

בקשר לפסוק בפרשת קרח "פרח מטה אהרן וגו' ויוצא פרח ויצץ ציץ", פעם אמר אד"ש בשיחה לתלמידות המסיימות שהיתה בשבוע פרשת קרח, שמפסוק זה רואים סמך לנהוג, שהגברים מביאים לבית פרחים לכבוד שבת קודש. כי הרי כל בית יהודי הוא כבית המקדש, וצריך ליפות אותו כמו שהיו במשכן (ד"איקרי מקדש") פרחים במטה אהרן.

* * *

בעז"ה יום ד' פרשת קרח (בארה"ק פרשת חקת) **ב' תמוז** הוי' תהיה שנת סגולות טובה – **שנת הקהל** – **סיום הלכות מילה** והתחלת סדר התפילות לכל השנה

המילה – חקיקה בגוף

א. בארץ הקודש קורין כבר פרשת **חוקת** (כי ביום ב' דחג השבועות שהיה שבת קודש בחו"ל היה יו"ט, ולא קראו פרשה, ובארץ ישראל שאין יו"ט שני קראו אז פרשת השבוע). וגם בחו"ל קורין את תחלת פרשת **חוקת** במנחה דשבת. ו**חוקת** מורה גם על ענין המילה; כי **חוקת** (מבואר במאמרי חסידות עה"פ (מתחיל מלקו"ת לאדמוה"ז) הוא גם מלשון **חקיקה**, היינו שענין החוקים הם באופן של **קביעות** בנפש ובאדם כדבר החקוק בו כי הוא למעלה מהשכל, והמילה היא החוק והמצוה **החקוקה** בגוף האדם שמשאירה

א. מבואר בחסידות ריבוי פעמים בפירוש המלה **ברכה** – מלשון **המשכה**; המשכה והורדה של האלוקות והברכה, משרשה ומקורה למעלה, להשפיע עלינו למטה בעולם הזה. ומובאים ע"ז בחסידות ב' דוגמאות שרואין ששרש המילה "**ברך**", משמעותו הורדה מלמעלה למטה. א) הנאמר "**ויברך הגמלים**"¹⁵ – שמשמעות הברכת בהמות – היא הרבצת והורדת הבהמות על ברכן [לארץ] וזהו אולי גם הרמז בגמלים שמורה על ענין ההשפעה כמו **גמילות** חסדים, ובחסידות מבואר שזה קשור עם האות **ג'** שעניינם השפעה למלכות – ד'; "דלית לה מגרמה כלום", ולכן בג' יש הרגל מקדימה, הרגל למטה, ובד' – הנקודה מאחורה שמורה על הביטול וקבלת ההשפעה]

ב) כנאמר במשנה "**המברך את הגפן**"; לקבל ולהוריד הענף ולנטעו בארץ [ואולי י"ל המשמעות בזה; א) "**הגפן**" – מסמל את הברכה כנאמר¹⁶ "**נגפן** פוריה". ב) "**הגפן**" בגימטריא "**הצלחה**". וכן גימטריא "**מנחם**" – היינו המשכת המשיח והגאולה (ולהעיר שאלו הן האותיות שכתובות על הסביבון בארץ הקודש, ויש לדון בזה אם זה בגדר מנהג ישראל בהסכמת גדולי ישראל, או בגדר "הנהגה מודרנית", ואולי אפילו אם כן, מכיוון שבפועל ברוב הארץ משתמשים באותיות אלה על הסביבון, זה בהשגחה פרטית. ואפשר ללמוד מזה הוראה שזה קשור עם המנחם והגאולה, ויש לברר איך מקובל בחצרות חסידי פולין בארה"ק אם כתובות האותיות נגה"ש שזה גימטריא "משיח", או נגה"פ שזה גימטריא "מנחם" (וכפי שמצא הרה"ת אהרן ברי"מ שיחי' ראסקין (וכפי שאמר אד"ש שדרכו של המונקאטשער ללמוד הוראה מאופן הדפסת הספרים בפועל בגשמיות)) ג) ע"ד הצחות; מקובל "גפ"י" – ר"ת געזונט פרנסה נחת (ובלשון הקודש אפשר לומר גשמיות או גוף), והה' ר"ת-הצלחה, כי כל המילה היא גימטריא הצלחה].

ברכת כהנים – "עד מהרה ירוץ דברו"

ב. בקשר לברכה; הברכה וההשפעה הכי מיוחדת, היא ברכת כהנים כי כל ברכה שהיא המשכה ממקור הברכות מלמעלה, ירידתה מעולם לעולם ומדרגה לדרגה עד ירידתה להתהוות ממנה ברכה גשמית למעשה יכולה להתעכב, ויכולים להיות מניעות ועיכובים בדרך שנישאר למעלה ברוחניות, ולא תבוא לפועל ולמעשה, אבל לגבי ברכת כהנים כתוב בחסידות שזו ברכה בריבוי שיוורדת מלמעלה למטה במהירות ולא מתעכבת בדרך, כך שמיד פועלת למטה לעיני בשר בגשמיות העולם הזה.

וענין זה מבואר בדרושי חסידות עה"פ¹⁷ בפרשת קרח "והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויוצא פרח ויצץ ציץ ויגמול שקדים"; היינו שהפריחה וגמילת הפרח היתה מיד וכמו שאומר רש"י "ולמה **שקדים** הוא הפרי הממהר להפריח מכל הפירות ומבואר בחסידות¹⁸ שהברכות של הכהנים מתקיימות מיד ומהר ולא מתעכבות בדרגות ובעולמות העליונים ורואים הברכה מיד, ועל זה נאמר "עד מהרה ירוץ דברו"¹⁹ [וכמו שכתבנו בגליון הקודם (מס' 159) שאפשר לומר "**מהרה ירוץ דברו**" ר"ת-מי"ד] היינו שהברכה מתגשמת ורואים אותה **מיד** בלי עיכובים. כמו שנאמר

¹⁵ חיי שרה כד, יא.

¹⁶ תהלים קכח, ג.

¹⁷ כג, יז.

¹⁸ ד"ה עה"פ הנ"ל לקו"ת קרח נה, ג. סה"ימ מלוקט ד' ובקונטרס כ"ח סיון, ע' רצ"א ואילך.

¹⁹ תהלים קמז, טו.

²⁰ במאמר הנ"ל (מזח"ג קג, א) וכן בלקו"ת ד"ה בהעלותך ל, א.

²¹ יד, יד.

בו סימן כמו שאומרים בברכת המזון (בברכת נודה לך) "ועל ברידת שחתמת בבשרנו".

וזהו נוסח הברכה שאומרים אחרי ברית המילה: "אשר קידש ידך מבטן וחוק בשארו שם. וצאצאיו חתם באות ברית קודש" (ובשאר – פירושו-בבשרו) היינו שהמילה היא החק של הקב"ה, האות החקיקה והחתימה בגוף האדם.

ואולי זהו הרמז במלה חק – גימטריא 108 שמורה על השמונה – ספירת הכתר שלמעלה מה-100, שלימות סדר השתלשלות, שנמשך מעשרת המאורות ועשר הספירות כפי שכל אחת כלולה מ-10 היינו 100.

ואולי זהו הרמז למילה יצחק שמסתיימת בח' וק' כפי שאומר רש"י בפרשת לך-לך עה"פ "וקראת שמו יצחק"²² שהח' והק' קשורים עם ח' ימי מילה כי יצחק הוא הראשון שנימול לשמונה. וק' – 100 שנים של אברהם כי הוא נולד כשאברהם היה בן מאה.

ומצות המילה היא החוק הראשון שבתורה שהיא מצוה שלמעלה מטעם ודעת וקשורה עם כריתת ברית שענינו קשר שלמעלה מטעם ודעת, החודר ומתבטא בגוף האדם.

"תקות חוט השני"¹⁴ – סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

א. חוקת – מל' חקיקה, והמילה חקיקה בבשרנו.

ה"מבצעים" – להצלת נפשות!

א. בקשר למ"ש בגיליון שעבר (מס' 159) ע"ד מבצעי תפילין ומזווה וספר תורה, ומעניין שלא ראינו שאד"ש מה"מ יכריז ויעורר ע"ד מבצע ציצית, ונראה שלמרות גודל הענין של מצות ציצית כמ"ש ברמב"ם אבל א) מדאורייתא מי שלא לובש בגד של ד' כנפות לא מחוייב בציצית, אבל כרגיל כ"א גר בבית שמחוייב במזווה. והעיקר; ב) ה"מבצעים" הכריזו אד"ש מה"מ בקשר להגנה שמירה והצלה שהם שמירת נפשות, ובפרט תפילין מזווה וספר-תורה; בנוסף למ"ש בגיליון שעבר, מבצע תפילין קשור ביראת האויב ונצחון המלחמה.

בקשר למבצע מזווה, שבסמיכות למצות מזווה נאמר "למען ירבו ימיכם", וכן בגלל הדם על המזוזות והמשקוף נאמר "ולא יתן המשחית לבוא אל בתיכם לנגוף", וכתוב בזהר ש"חבלא ערק". וכן אמר אד"ש שכתוב ש"מזוזות" – אותיות "זז-מות!".

ומבצע "ספר תורה" – גם קשור בהצלת נפשות, שאד"ש אמר שע"ז מוסב הפסוק בסיום דניאל "ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר!" ואמר לפרסם ליהודים שזה ממש פיקוח נפש!

"והפלא" – בצד הטוב!

ב. בקשר לתקנת והכרות ה"מבצעים" אמר גם אד"ש מה"מ

בסיון תשל"ד שה"מבצעים" הם בקשר לאסונות שהיו אז בארה"ק הן לכלל הארץ שכתבנו בשבוע שעבר ע"ד אסון ילדי מעלות שפגע בכלל העם, וכן האסון במחנה חב"ד, התאונה הקשה שנהרגו ר"ל באסרו-חג השבועות כמה מאנ"ש שחזרו מחתונה בירושלים (כולל הרב של כפר חב"ד, הרב שניאור זלמן ע"ה גרליק, ועוד כמה מאנ"ש לא תקפ"ץ).

ואמר אז אד"ש שמכיוון שהיה "והפלא" בצד הלא טוב ("והפלט ה' את מכותך" – צריך שיהיה "והפלא" בצד הטוב!) (היינו לצאת מגדר הרגיל).

ומהו "והפלא" – להניח תפילין ולעשות מצוה עם יהודי שגר בשכנותך על הבלוק שלך, זה לא "והפלא", כי אם אתה כרגיל רואה אותו ואומר לו שלום, בוודאי צריך גם להניח לו תפילין ומצוות אחרות!

"והפלא" – פירושו – ללכת למקום רחוק, ולחפש שם יהודים ולעשות איתם מצוות ו"מבצעים"!

העיקר מה יעשו היהודים!

בקשר ל"מבצעים" אמר אז אד"ש, שבארץ היה להם איש א' (כך אד"ש התבטא, והתכוון לכן גוריון) שאמר פתגם ולא ידע עד כמה שהוא צדק;

הוא אמר: "לא חשוב מה יאמרו הגויים, העיקר מה יעשו היהודים!" והוא לא ידע עד כמה שצדק; העיקר מה יעשו היהודים; היינו ה"מבצעים", שיבטלו כל המאורעות הרעים ויצילו בשלמות את היהודים! "כן תהיה לנו! [ודרך אגב: הלוואי שראש הממשלה היום יהיה לו האומץ לומר בגאון המשפט הזה שכן-גוריון אמר...]

לזכות

החתן הרה"ח שמחה ישראל-ל הכהן והכלה יהודית דבורה שיחיו

כהן

ליום חתונתם במזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת כ"ד סיון ה' תהיה שנת סגולות טובה שיזכו לבנות ביתם בנין עדי עד על יסודי התורה והחסידות מתוך בריאות והרחבה אושר ושמחה תמיד כל הימים ויזכו לקבלת פני משיח צדקנו מי"ד ממ"ש, נאו!

נדפס ע"י הורי החתן הרה"ח חיים יצחק הכהן וזוגתו רות רחל שיחיו כהן והורי הכלה הרה"ח בנימין הכהן וזוגתו מלכה שטערנא שיחיו כץ

(דברים שנאמרו בסעודת סיומי הרמב"ם בביהכניס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!